

1

“Hey arkadaş, numaran kaç senin?” dedi, Brooklyn aksanlı metalik bir ses.

“Sanırım, şu elektrik süpürgesi sana söylüyor,” dedi Fred.

Küçük odayı inceledim. Büyük cam küreli lambalar, tarih kitaplarında gördüğümüz, elle kurulan gramofonlardan biri ve masanın üstünde de eski moda bir telefon vardı. Yüz yıl öncesinden kalmış bir oda gibiydi.

Buraya ait görünmeyen tek nesne, tam önümde, boşlukta yüzen metal şeydi. Ve Fred haklıydı. O şey, fazla boy atmış bir tür elektrik süpürgesine benziyordu.

Robot-süpürge-şey biraz daha yakınımıza süzüldü. Tepesinden çıkan bir ışık demeti, bizi baştan aşağı taradı.

“Hey arkadaş, numaran kaç senin?”

“Konuşan elektrik süpürgesiymiş,” dedi Fred.

“Onun bir elektrik süpürgesi olduğunu sanmıyorum,” diye fısıldadı Sam. “Bahse girerim, bu bir robot polis. Ve eğer ona numaralarımızı söylemezsek, bizi öldürücü lazeriyle havaya uçuracak şimdi.”

“Anlayamıyorum,” dedim. “Sihirli kareyi, yüz yıl geleceğe gitmek için tuşladık. Ama bu robotu saymazsak, yüz yıl geçmişe gitmiş gibiyiz.”

Sam gözlerini devirdi. “Hayret yani! Daha önce *Kitap*’la hiç sorunumuz olmamıştı sanki.”

Robot iyice yakınımıza süzüldü. Metalik sesi şimdi daha tehdit ediciydi.

“Hey arkadaş, numaran kaç senin?”

“Haydi, kaçalım buradan!” dedi Sam.

Biz sola yöneldik. Robot sola geçti.

Biz sağa yöneldik. Robot sağa geçti.

“Joe, sen sihirbazsın,” dedi Fred. “Konuş onunla. Bir numara göster. Emmesi için biraz toz falan yarat şuna!”

Bir robota tam olarak ne söyleyeceğimi bilemiyordum; ama onu etkileyebilecek bir numara düşünmeye çalıştım.

“Merhaba, Bay Süpürge –ya da Robot– Adam. Bir metali bükebilen insan gördün mü hiç?” Cebim-

den metal bir para çıkarıp, masaya koydum. “Sert, değil mi?” Bozukluğu önümde, başparmağımla işaret-parmağımın arasında tuttum. “Seyret şimdi.”

Robotun tepesinde, küçük kırmızı bir ışık yanıp söndü.

Bozukluğu, eğrilmiş gibi görününceye dek, hızla öne arkaya oynattım. “Şimdi de onu düzelteceğim.” Durdum ve parayı düzleştirmek için üstüne bastırıyormuş gibi yaptım. “Çok şaşırtıcı, ha?”

Robotun tepesindeki kırmızı ışık iki kez yanıp söndü. Bir kolunu kaldırdı ve lazer silahına korkunç derecede benzeyen bir şeyi üstümüze doğrulttu.

İki elini de yukarıya kaldıran Sam, “Ateş etme! Teslim oluyoruz! Bizi liderine götür,” dedi.

“Hey arkadaş, numaran kaç senin?” Robotun bir başka kolu, bize doğru bir sayı paneli uzattı.

“Ona bir numara yaz,” dedi Sam. “Çabuk ol!”

Telefon numaramı tuşladım.

Kırmızı ışık üç kez yanıp söndü. “Yanlış numara.”

Fred, robotun arkasına doğru bir tekme savurdu. “Belki onun enerjisini kesebiliriz.”

Kırmızı ışık üç kez yanıp söndü. “Beş saniyen var, arkadaş.”

Sam, başını kollarıyla sardı. “Bir elektrik süpürgesi tarafından zımbalanacağıma inanamıyorum. Elveda, zalim dünya!”

“Üç, iki, bir,” dedi robot. Hepimizi görüş alanına alabilmek için biraz geriledikten sonra, silahını tam üstümüze doğrulttu.

2

Ancak, Zamanda Gezinen Üç Kafadar elektrik süpür-
gesinin elinden eceline kavuşmadan önce, bu zamana
nasıl geldiğimizi açıklamak için, zamanı dondurup,
biraz geri gitmeme izin verin.

Hepsi öğretmenimizin hatasıydı. Sınıfımızı, “ge-
lecekte nasıl yaşanacağını anlamak için, insanın geçmiş-
te nasıl yaşamış olduğunu öğrenmek” üzere Amerikan
Doğa Tarihi Müzesi’ne götürmek, öğretmenimiz Bay
Chester’in dâhice buluşuydu. İstedığı buydu. Gerçek-
ten. Müze Ödevi’ mize bunu yazmak zorundaydık.

Bakın, beni yanlış anlamayın. O müzeyi severim.
New York’taki en güzel yerlerden biridir. Orada, siz-
den daha büyük bir tarihöncesi timsahının kafatası,
saldırı halinde doldurulmuş bir fil sürüsü ve bir me-
teorun çarpmasıyla delinmiş bir araba vardır. Eğer,

hayvan sergilemelerine yeterince yakın oturursanız,
kendinizi cangılda, dağda ya da çöldeymiş gibi hisse-
dersiniz. Ben sıcak yaz günlerinde, Okyanusta Yaşam
Salonu’nun tavanında asılı mavi balinanın altında otur-
mayı severim. Orası mavi, sessiz ve serindir. Üstelik,
harika bir katil balina koleksiyonu da vardır.

Ancak, müzeyi bir sınıf gezisi olarak ziyaret etmek,
tümüyle farklı bir durumdur. Gidip, geleneksel İrokua
Uzunevi’ndeki savaş mızraklarına bakamazsınız. Dol-
durulmuş gorillerin orada dolaşamazsınız. Ve hediye-
lik eşya reyonundaki silgi karıncalardan da asla alamaz-
sınız. Sürekli grup halinde durmak ve o berbat Müze
Ödevi’ndeki soruları cevaplamak zorundasınızdır.

